

øje, at forældrene også har en betydning for de valg, børnene foretager, når de går ud af 9. klasse, og også i hele forløbet i folkeskolen. Uanset hvordan den professionelle vejledningsindsats tilrettelægges, har forældrene en rolle at spille.

Jeg tror ikke, at den nye vejlederreform nødvendigvis skal være et opgør med mor, men den skal måske medtage hende i vejledningsarbejdet og bruge hende som sparringspartner i en del af det arbejde, der skal foregå, i stedet for måske at opfatte hende som en lidt besværlig kvinde, der tror, hun ved alt. Forældrenes rolle har altså en betydning, men det fremgår måske ikke helt af lovforslaget, så jeg kunne også her spørge, hvad man har tænkt sig med hensyn til samarbejde mellem skole, hjem og vejleder i den forbindelse.

Jeg kan altså ikke på nuværende tidspunkt bare sige ja til et ellers på mange punkter fremsynet forslag om vejledning og valg af uddannelse og erhverv, for der er nogle problemstillinger, som jeg ikke synes er løst helt på den måde, vi godt kunne tænke os med hensyn til nærhedsprincippet, når det gælder folkeskolen. Men vi vil selvfølgelig i udvalgsarbejdet indgå i et konstruktivt samarbejde om denne reform, da vi selvfølgelig godt vil være med til at stemme for forslaget. Vi har flere gange påpeget nødvendigheden af det, og vi har netop påpeget behovet for en tiltrængt professionalisering, som bare ikke skal ske på bekostning af nærhedsprincippet i folkeskolen.

På trods af de mange gode intentioner i forslaget kan jeg ikke, selv om jeg har læst det mange gange, sige på stående fod her og nu, at vi kan støtte det fuldt ud. Men vi vil være konstruktive i udvalgsarbejdet og være åbne over for at finde nogle modeller, som kan løse problemerne på nogle af de områder, vi synes er vigtige.

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Jeg vil gerne starte med at takke Folketingets partier for den brede tilslutning til hovedlinjerne i dette forslag og også til de mere konkrete elementer, der peges på i forslaget. Flere partier har rejst en række spørgsmål allerede her i dag, og jeg vil i min besvarelse tage fat i et par enkelte af de elementer, der har været nævnt.

Kl. 13.20

Bla. har flere været inde på formålet med lovforslaget og dermed fokuseringen på den individuelle vejledning. Her vil jeg bare sige, at for mig er det helt indlysende, at vejledningen af

den enkelte jo ikke giver nogen mening, hvis man ikke forholder sig til den enkelte unges ønsker. Jeg synes sådan set, det står meget tydeligt i § 1.

Jeg medgiver, at ordet »ønsker« ikke står der direkte, men der står dog »den enkeltes personlige forudsætninger«. At vejlede ud fra den enkeltes personlige forudsætninger betyder jo alt andet lige, at man også inddrager den enkeltes ønsker, så jeg synes i og for sig, at det, der fremgår af § 1, imødekommer det, som flere har været inde på.

Andre har spurgt, hvordan regeringen forestiller sig strukturen; hvordan regeringen forestiller sig, at det her skal realiseres. Er der tale om, at der skal opbygges store, nye, forkromede paladser ude rundt omkring? Dertil kan jeg klart svare: Nej, det er der ikke tale om. Jeg forstår ikke helt, at der kan være anledning til den helt store tvivl, for jeg synes sådan set, det er understreget meget klart i forslaget, hvad det er, vi ønsker fra regeringens side.

For god ordens skyld vil jeg imidlertid gerne understrege, at det, vi lægger op til, er, at det bliver kommunalbestyrelsen, der skal sørge for, at Ungdommens Uddannelsesvejledning har en daglig ledelse, som over for kommunalbestyrelsen skal være ansvarlig for, at vejledningen gives inden for de rammer og bevillinger, som fastsættes i kommunen, med henblik på at nå de mål, vi er enige om, og som står beskrevet i lovforslaget. Det er kommunalbestyrelsen, som har ansvaret for, at der er en daglig ledelse af Ungdommens Uddannelsesvejledning, og det er også således, at det er kommunalbestyrelsen, der får ansvaret for, at opgaven løses bedst muligt. Det indebærer selvfølgelig, at den konkrete løsning af opgaverne kan variere fra område til område, naturligvis under forudsætning af at man som kommune lever op til lovens bestemmelser.

Jeg synes hermed, det er understreget, at vejledningen skal gives så tæt på den enkelte som overhovedet muligt. Der er altså ikke tale om, at den unge selv skal bevæge sig hen til et vejledningshus – jeg tror, det var hr. Thomas Adelskov, der brugte det billede. Det er der slet ikke tale om, og det vil sige, at Ungdommens Uddannelsesvejledning i virkeligheden bedst kan beskrives som en institution, hvor der typisk er ansat medarbejdere, der i en betydelig del af deres arbejdstid rent fysisk er placeret på de skoler og institutioner, hvor de unge modtager undervisningen. Helt konkret vil Ungdommens Uddan-